

152. sz. Egyezmény

a kikötői rakodómunka munkavédelméről

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1979. június 6-án hatvanötödik ülészakára ült össze,

Figyelembe véve a Nemzetközi Munkaügyi Egyezmények és Ajánlások vonatkozó rendelkezéseit, különösképpen a Hajón szállított nehéz csomagok súlyának megjelöléséről szóló 1929. évi. Egyezményt, a Gépek védőburkolatáról szóló 1963. évi Egyezményt és a Munkavállalóknak a munkahelyi levegőszennyeződés, zaj és rezgés által okozott foglalkozási veszélyek elleni védelméről szóló 1977. évi Egyezményt

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a Hajók ki- és berakodásán alkalmazott munkások balesetek elleni védelméről szóló 1932. évi (32. sz.) Egyezménnyel kapcsolatban, amely kérdés az ülészak napirendjének negyedik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

a mai napon, 1979. június 25-én elfogadja az alábbi Egyezményt, amely a "Munkavédelméről (kikötői rakodómunka) szóló 1979. évi Egyezmény" néven idézhető:

I. RÉSZ. HATÁLY ÉS MEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

A jelen Egyezmény szempontjából a „kikötői munka” alatt mindenfajta hajó ki- és berakodásával kapcsolatos munkák összességét, s ezek bármely részét, valamint az ezzel összefüggő egyéb munkákat kell érteni; e műveletek pontos meghatározását a nemzeti törvények vagy gyakorlat szerint kell elvégezni. E meghatározások vagy módosítások során tanácskozni kell az érdekelt munkaadói és munkavállalói szervezetekkel, vagy abba más módon kell azokat bevonni.

2. cikk

1. Minden tagállam számára lehetséges, hogy kivételeket állapítson meg a jelen Egyezmény rendelkezései alól vagy azokhoz képest a kikötői munka tekintetében, ott, ahol a forgalom intenzitása alacsony és csak kis hajókra korlátozódik, valamint a kikötői munka tekintetében a halászhajók vagy azok speciális kategóriái esetében, azzal a feltétellel, hogy -

- (a) fenntartja a biztonságos munkakörülményeket; és
- (b) az illetékes hatóság az érintett munkaadói és munkavállalói szervezetekkel történt tanácskozás után egyetért azzal, hogy ésszerű, hogy az összes körülmény miatt ilyen kivételek vagy eltérések legyenek.

2. Jelen Egyezmény III. részében foglalt különleges rendelkezéseket az illetékes hatóság egyetértésével, valamint az érintett munkaadói és munkavállalói szervezetekkel

történt konzultáció után meg lehet változtatni, feltéve, ha a változtatások megfelelő előnyökkel járnak, és a biztosított általános védelem nem alacsonyabb színvonalú, mint ami jelen Egyezmény rendelkezéseinek teljes végrehajtásából adódna.

3. Jelen cikk 1. bekezdésétől való bármely eltérést vagy kivételt, valamint ennek okait a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Alapokmányának 22. cikkével összhangban benyújtott, az Egyezmény végrehajtásáról szóló jelentésekben kell közölni.

3. cikk

A jelen Egyezmény szempontjából –

- (a) a „munkavállaló” kifejezés alatt a kikötői munkákban foglalkoztatott személyeket kell érteni;
- (b) a „hozzáértő személy” kifejezés alatt azokat a személyeket kell érteni, akik meghatározott feladat vagy feladatok ellátásához megkívánt ismeretekkel és gyakorlattal rendelkeznek, és mint ilyenek, az illetékes hatóság számára elfogadhatók;
- (c) a „felelős személy” kifejezés alatt azokat a személyeket kell érteni, akiket a munkaadó, a hajó parancsnoka vagy az emelőszerelvény tulajdonosa, az esettől függően, felelősnek jelöl ki meghatározott feladat vagy feladatok elvégzéséért, és akik elegendő ismerettel, gyakorlattal és kellő felhatalmazással rendelkeznek ahhoz, hogy ezt a feladatot vagy feladatokat a kívánt módon ellássák;
- (d) a „felhatalmazott személy” kifejezés alatt azokat a személyeket kell érteni, akiket a munkaadó, a hajó parancsnoka vagy egy felelős személy meghatározott feladat vagy feladatok elvégzésére felhatalmaz, és akik rendelkeznek az ehhez szükséges műszaki ismeretekkel és gyakorlattal;
- (e) az „emelő berendezés” kifejezés alatt azokat a rögzített vagy mozgó rakodóeszközöket, ideértve a gépi működtetésű parti feljáró rámpákat is, kell érteni, amelyeket a rakomány felfüggesztésére, felemelésére vagy leengedésére, illetve felfüggesztett vagy alátámasztott állapotban egyik helyről a másikkra történő elmozdítására használnak a parton vagy a hajó fedélzetén;
- (f) a „szabad emelőszerelvény” kifejezés alatt azokat az emelőszerelvényeket kell érteni, amelyek a tehernek az emelő berendezésre történő felfüggesztésére szolgálnak, de nem képezik szerves részét sem az emelő berendezésnek, sem a tehernek;
- (g) a „feljárat” kifejezés alatt a kijárat fogalmát is érteni kell;
- (h) a „hajó” kifejezés alatt bármelyfajta vízi járművet, hajót, bárkát, uszályt vagy légpárnás hajót kell érteni a hadihajók kivételével.

II. RÉSZ. ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

4. cikk

1. A nemzeti törvények és rendelkezések írják elő azokat az intézkedéseket, amelyek összhangban állnak a jelen Egyezmény III. részében foglalt rendelkezésekkel a kikötői munkával kapcsolatban, figyelemmel a következőkre -

- (a) a munkahelyek, a felszerelés és munkamódszerek biztosítása és karbantartása oly módon, hogy azok biztonságosak legyenek, és ne veszélyeztessék az egészséget;

- (b) bármely munkahely megközelítéséhez szükséges biztonságos eszközök nyújtása és karbantartása;
- (c) a munkavállalók foglalkoztatásából eredő baleset vagy egészségkárosodásának megakadályozásához szükséges információ, képzés és ellenőrzés biztosítása;
- (d) a munkavállalókat el kell látni minden olyan ésszerűen szükséges egyéni védőfelszereléssel, védőruházattal és életmentő felszereléssel, amikor más eszközökkel nem lehet megoldani a balesetek vagy az egészségkárosodás elleni megfelelő védelmet;
- (e) alkalmas és megfelelő elsősegélyhez és mentéshez szükséges eszközöket kell nyújtani és karbantartani;
- (f) megfelelő eljárásokat kell kidolgozni és bevezetni az esetleg fellépő bármely vészhelyzet kezelésére.

2. A jelen Egyezmény betartásához szükséges intézkedések a következőket foglalják magukban –

- (a) általános követelmények kikötői szerkezetek és egyéb olyan helyek építésével, felszerelésével és karbantartásával kapcsolatban, ahol a kikötői munka folyik;
- (b) tűz- és robbanásveszély elhárítása és védelme;
- (c) biztonságos feljárt a hajókra, hajófenékre, állványzatra, felszerelésre, illetve emelőszerkezetekre;
- (d) a munkavállalók szállítása;
- (e) a lejárók nyitása és zárása, a lejáratok és az állványzaton végzett munka védelme;
- (f) az emelő és egyéb teherkezelő eszközök építése, karbantartása és használata;
- (g) állványzatok építése, karbantartása és használata;
- (h) árbocdaruk felszerelése és használata;
- (i) szükség szerint az emelőszerkezetek, a szabad emelőszerelvények, beleértve a láncokat és köteleket, a brágák és egyéb olyan emelőeszközök tesztelése, vizsgálata, ellenőrzése és hitelesítése, amelyek a rakomány integráns részét képezik;
- (j) különböző szállítmánytípusok kezelése;
- (k) áruk elhelyezése és tárolása;
- (l) veszélyes anyagok és más kockázati tényezők a munkakörnyezetben;
- (m) egyéni védőfelszerelés és védőöltözet;
- (n) tisztasági és mosakodási feltételek és komfort felszerelések;
- (o) orvosi felügyelet;
- (p) elsősegély és mentési felszerelések;
- (q) biztonsági és egészségügyi szervezet;
- (r) munkavállalók képzése;
- (s) a munkahelyi balesetek és megbetegedések bejelentése és kivizsgálása.

3. A jelen Egyezmény 1. bekezdésében foglalt rendelkezések gyakorlati megvalósítását szakmai szabványokkal, vagy az illetékes hatóság által jóváhagyott helyes gyakorlat

kézikönyveivel kell biztosítani vagy támogatni, vagy bármely más olyan megfelelő módszerrel, amely megfelel a nemzeti gyakorlatnak és feltételeknek.

5. cikk

1. A nemzeti törvények vagy intézkedések teszik felelőssé a megfelelő személyeket, akár a munkáltatókat, tulajdonosokat, kapitányokat vagy más személyeket szükség esetén azért, hogy a jelen Egyezmény 4. cikk 1. bekezdésében meghatározott rendelkezéseket betartassák.

2. Amikor két vagy több munkáltató folytat tevékenységet egy időben, egy munkahelyen, legyenek kötelezve arra, hogy együttműködjenek az előírt intézkedések betartása érdekében anélkül, hogy az egyes munkáltatók saját munkavállalóik egészségéért és biztonságáért nagyobb felelősséget vállalnának. Megfelelő körülmények között az illetékes hatóság írja elő az ilyen együttműködés általános eljárásait.

6. cikk

1. Intézkedéseket kell hozni, amelyeknek értelmében a munkavállalókat -

- (a) kötelezik arra, hogy megfelelő indok nélkül ne avatkozzanak bele azoknak a biztonsági eszközöknek vagy felszereléseknek a használatába, amelyeket saját vagy a többiek védelme érdekében biztosítanak, illetve, hogy azokat ne használják helytelenül;
- (b) megfelelő módon védjék saját biztonságukat illetve azok biztonságát, akik cselekedeteik vagy a munkavégzés közben elkövetett mulasztásaik miatt veszélyeztetve lehetnek;
- (c) haladéktalanul jelentsenek közvetlen felettesüknek bármely olyan helyzetet, ahol okuk van feltételezni kockázati tényező megjelenését, és amelyet ők nem tudnak saját maguk korrigálni, a helyzet kiküszöbölésére szolgáló megfelelő intézkedések meghozatala érdekében.

2. A munkavállalóknak bármely munkahelyen jogukban áll részt venni a biztonságos munkavégzés megteremtésében, amennyiben befolyásolhatják a felszerelést és a munkavégzés módszereit, és kifejezhetik véleményüket az alkalmazott munkaeljárásokkal kapcsolatban, amennyiben ezek a biztonságot érintik. A nemzeti törvény és gyakorlat által meghatározott megfelelő módon, ahol a jelen Egyezmény 37. cikkével összhangban munkabiztonsági és munkaegészségügyi bizottságok alakultak, ez a jog e bizottságokon keresztül érvényesül.

7. cikk

1. Jelen Egyezmény rendelkezéseinek a nemzeti gyakorlattal és feltételekkel összhangban álló nemzeti törvények vagy rendelkezések, vagy más egyéb megfelelő módszerek általi végrehajtása során az illetékes hatóságnak az érintett munkaadói és munkavállalói szervezetekkel történő konzultáció alapján kell cselekednie.

2. Jelen Egyezmény 4. cikk 1. bekezdésében hivatkozott intézkedések alkalmazása során intézkedni kell a munkáltatók és munkavállalók vagy képviselőik szoros együttműködésével kapcsolatban.

III. RÉSZ. MŰSZAKI INTÉZKEDÉSEK

8. cikk

Bármely alkalommal, amikor a munkahely veszélyessé válik, vagy egészségkárosodás kockázata lép fel, hatékony eszközöket kell hozni (elkerítéssel, jelzéssel vagy más, megfelelő eszközökkel, beleértve szükség szerint a munka megszüntetését) a munkavállalók védelme érdekében, amíg a hely újra biztonságossá válik.

9. cikk

1. Minden hely, ahol a kikötői munka folyik és bármely ahhoz vezető megközelítés legyen biztonságosan és jól kivilágítva.

2. Minden akadályt, amely veszélyeztetheti emelőszerkezet, jármű vagy személy mozgását, amennyiben az nem távolítható el gyakorlati okokból, megfelelően és egyértelműen jelezni kell, és ahol szükséges, megfelelően ki kell világítani.

10. cikk

1. Bármely felületet, amelyet járműközlekedésre illetve áruk vagy anyagok berakodására használnak, az adott célnak megfelelően kell kialakítani, és megfelelően kell karbantartani.

2. Ahol árut vagy anyagot berakodnak, felrakodnak, lerakodnak vagy leemelnek, a munkát biztonságos és rendezett módon kell végrehajtani az áru vagy anyag, vagy a csomagolás természetének megfelelően.

11. cikk

1. Megfelelő szélességű folyosókat kell hagyni a járművek és a teherszállítási eszközök biztonságos használata érdekében.

2. Külön folyosókat kell biztosítani a gyalogosok számára, ahol ez szükséges és indokolt; ezek a folyosók legyenek megfelelő szélességűek, és amennyiben ez ésszerű, legyenek elválasztva a járművek által használt folyosóktól.

12. cikk

Megfelelő és szükséges tűzoltáshoz szükséges eszközt kell biztosítani és elérhető helyen tartani, amikor kikötői munkát végeznek.

13. cikk

1. A gépek összes veszélyes részét hatékonyan őrizni kell, kivéve, ha olyan helyzetben vannak, vagy olyan felépítményűek, amely olyan biztonságot garantál, mintha azok hatékonyan őrizve lennének.

2. Hatékony intézkedéseket kell hozni annak érdekében, hogy megfelelő módon áramtalanítani lehessen bármely gépet szükség esetén, vész helyzetben.

3. Amikor olyan tisztítást, karbantartást vagy javítást végeznek egy gépen, amely bármely személyt veszélyeztethet, a munka kezdete előtt áramtalanítani kell a gépet, és megfelelő intézkedéseket kell hozni annak biztosítása érdekében, hogy a gépet nem lehet újraindítani a munka befejezése előtt: Kivételt képez az az eset, amikor felelős személy újraindíthatja a gépet olyan kipróbálás vagy beállítás céljából, amit nem lehetne elvégezni kikapcsolt állapotban lévő gépen.

4. Csak felhatalmazott személy kaphat engedélyt arra, hogy –

- (a) eltávolítson bármely őrten, amennyiben ez szükséges a végrehajtandó munka céljából;
- (b) eltávolítson egy biztonsági berendezést, vagy annak működését megszakítsa tisztítás, beállítás vagy javítás céljából.
- (c) 5. Amennyiben egy őrten eltávolítanak, megfelelő óvintézkedéseket kell hozni, és az őrten őrtenhelyére vissza kell állítani, amint az megvalósíthatóvá válik.

6. Ha bármely biztonsági berendezést eltávolítanak vagy működését megszakítják, az eszközt vissza kell helyezni eredeti helyére, vagy működését vissza kell állítani, amint az lehetségessé válik, és intézkedéseket kell hozni annak biztosítása érdekében, hogy az adott eszközt ne lehessen használni, vagy visszafordíthatatlanul elindítani, amíg a biztonsági berendezést vissza nem helyezik, vagy működését újra nem indítják.

7. Jelen cikk szempontjából a „gép” kifejezés magában foglal bármely emelő berendezést, mechanikus lejárófedelelet vagy elektromos felszerelést.

14. cikk

Minden elektromos felszerelést és berendezést oly módon kell megépíteni, összeszerelni, működtetni és karbantartani, hogy megakadályozzák a veszélyt és betartsák az illetékes hatóság által jóváhagyott előírásokat.

15. cikk

Ha egy hajót egy rakpart vagy egy másik hajó mellett berakodnak vagy kirakodnak, a munkavállalók számára megfelelő és biztonságos odavezető utat kell biztosítani a hajóhoz való odajutásuk céljából.

16. cikk

1. Ha a munkavállalókat vízben kell egy hajóhoz el-, vagy egy hajótól visszajuttatni, megfelelő intézkedéseket kell előírni biztonságos behajózásuk, szállításuk és kiszállításuk érdekében; az ilyen célra alkalmazott hajókkal szembeni elvárásokat meg kell határozni.

2. Ha a munkavállalókat szárazföldön kell, hogy a munkahelyre, vagy a munkahelytől szállítsanak, a munkáltató által biztosított közlekedési eszköznek biztonságosnak kell lennie.

17. cikk

1. A hajófenékhez vagy az árutérhez történő megközelíthetőségeket a következő eszközökkel kell biztosítani -

- (a) rögzített lépcső, vagy amennyiben ez a gyakorlatban nem alkalmazható, alkalmas kiterjedésű, megfelelő erősségű és helyes felépítésű rögzített létra, vagy markoló pogácsák vagy talpmélyedések; vagy
- (b) az illetékes hatóság által elfogadott más eszközök.

2. Amennyiben ez ésszerűen megoldható, a jelen cikkben meghatározott hozzáférés eszközeit el kell különíteni a lejárófedéltől.

3. A munkavállalók a jelen cikkben meghatározottól eltérő megközelítési módot a hajófenékhez vagy a rakodótérhez ne használjanak, illetve ne legyenek kötelesek használni.

18. cikk

1. Nem szabad olyan lejárófedeleket és lejárófedelekekhez használt gerendákat használni, amelyek nincsenek szilárdan megépítve, és amelyek nem megfelelő erősségűek a használat céljának megfelelően, és ezeket megfelelően karban kell tartani.

2. Az emelőszerkezet segítségével kezelt lejárófedeleket olyan, könnyen hozzáférhető és megfelelő kiegészítőkkal kell ellátni, amelyek biztosítják a brágákat és az egyéb emelőszerkezeteket.

3. Ahol a lejárófedelek és a gerendák nem csereszabatosak, egyértelmű jelzéssel kell ellátni azokat annak jelölésére, hogy melyik lejáróhoz, illetve annál milyen helyzetben használatosak.

4. Csak felhatalmazott személy (ahol ez a gyakorlatban megoldható, a hajó személyzetének tagja) nyithatja ki vagy zárhatja be az árammal működtetett lejárófedeleket; a lejárófedeleket nem szabad felnyitni vagy lezárni, amíg bármely személy megsérülhet a lejárófedelek működtetése miatt.

5. Jelen cikk 4. bekezdésének rendelkezései vonatkoznak, *mutatis mutandis*, az olyan motoros hajóberendezésekre, mint a hajótesten lévő ajtó, rámpa, behúzzható szállítólap vagy hasonló felszerelés.

19. cikk

1. Megfelelő intézkedéseket kell hozni a fedélzetre vagy a fedélzeten lévő nyílások védelmére, ahol a munkavállalóktól munkavégzést követelnek, amely nyíláson keresztül a munkavállalók vagy a járművek leeshetnek.

2. Minden raktérlejáratot, amelyet nem véd megfelelő magasságú és erősségű gádorfa, zárva kell tartani, vagy őrizetét helyre kell állítani, amikor a lejárát már nincs használva, kivéve a munka rövid megszakításai során, valamint felelős személyt kell megbízni azzal, hogy biztosítsa ezen intézkedések betartását.

20. cikk

1. Minden szükséges intézkedést meg kell hozni azon munkavállalók biztonságának biztosítása érdekében, akiktől megkövetelik, hogy a hajófenékben vagy a hajó rakodótérben tartózkodjanak, amikor motoros berendezések üzemelnek a hajófenékben, vagy be-, vagy kirakodási munkálatok folynak motoros meghajtású eszközök segítségével.

2. A lejártafedeleket és gerendákat nem szabad elmozdítani vagy kicserélni, miközben a lejárta alatti térben munka folyik. Mielőtt a berakodás vagy kirakodás megtörténik, az összes olyan lejártafedőt vagy gerendát, amely nincs megfelelően biztosítva az elmozdítás ellen, ki kell cserélni.

3. Megfelelő szellőzésről kell gondoskodni a hajófenékben vagy a rakodótérben, friss levegő áramoltatásával a belső égésű motorok vagy más források által kibocsátott füstökből adódó egészségkárosítási kockázatok megelőzése céljából.

4. Megfelelő intézkedéseket, beleértve megfelelő menekülésközök biztosítását, kell tenni a személyek biztonsága érdekében, amikor száraz, ömlesztett rakományt rakodnak be vagy rakodnak ki bármely fenékben vagy fedélzetközben, vagy amikor egy munkavállalót arra köteleznek, hogy egy tartályban vagy fenékűrtő csillében dolgozzon egy hajó fedélzetén.

21. cikk

Minden emelő berendezés, minden szabad emelő szerelvény és minden felfüggesztő vagy emelőszerkezet, amely a rakomány szerves részét képezi, legyen

- (a) jó kialakítású és megépítésű, a használat céljához képest megfelelő erősségű, jó állapotban és működésben tartott, és emelőszerkezet esetében, amelynek szempontjából ez szükséges, megfelelően felszerelt;
- (b) használatuk biztonságos és megfelelő, és terhelésük semmiképpen ne haladja meg a biztonságos működési terhet vagy terheket, kivéve kipróbálás közben, amit hozzáértő személy rendelhet el és irányíthat.

22. cikk

1. Minden emelőszerkezetet és minden szabad emelő szerelvényt használatba vétel előtt és a berendezés bármely részének biztonságát veszélyeztethető jelentős változtatás vagy javítás után hozzáértő személynek a nemzeti törvényekkel és rendelkezésekkel összhangban át kell vizsgálnia.

2. A hajó felszerelésének részét képező emelőszerkezeteket öt évente át kell vizsgálni.

3. A parton felszerelt emelő berendezéseket az illetékes hatóság által előírt időközönként át kell vizsgálni.

4. Az emelőszerkezeteken vagy szabad emelő szerelvényeken a jelen cikkben foglalt rendelkezéseknek megfelelően végzett minden vizsgálat befejezésekor a szerelvényt vagy berendezést alaposan meg kell vizsgálni, és ezt az ellenőrzést végző személynek igazolnia kell.

23. cikk

1. A 22. cikk rendelkezésein felül minden emelőszerkezetet és minden szabad emelő szerelvényt időközönként alaposan át kell vizsgálni, és ezt igazolnia kell egy hozzáértő személynek. Az ilyen vizsgálatoknak évente legalább egyszer meg kell történnie.

2. A 22. cikk 4. bekezdésének és a jelen cikk 1. bekezdésének megfelelően az alapos vizsgálat egy hozzáértő személy által történő alapos vizuális vizsgálatot jelent, amit szükség esetén más, megfelelő eszközök vagy intézkedések egészítenek ki annak érdekében, hogy a

hozzáértő személy megbízható következtetésre juthasson a megvizsgált berendezés vagy szabad emelőszerkezet biztonságával kapcsolatban.

24. cikk

1. Minden szabad emelő szerelvényt rendszeresen ellenőrizni kell használat előtt. A nyújtható vagy eldobható hevedereket nem szabad újra felhasználni. Az eleve hevederekkel felszerelt terhek esetén a hevedereket ésszerű gyakorisággal kell ellenőrizni.

2. Jelen cikk 1. bekezdése szempontjából az ellenőrzés egy hozzáértő személy által végrehajtott vizuális vizsgálatot jelent, amelynek során meggyőződik arról, amennyire ily módon ez lehetséges, hogy a berendezés, illetve a heveder biztonsággal alkalmazható folyamatos használat céljából.

25. cikk

1. Az ilyen, megfelelően hitelesített feljegyzések elégséges *prima facie* bizonyítékként szolgálnak arra a célra, hogy az emelő berendezések és a szabad emelő szerelvények biztonságosak akár a paron, akár a hajón tartják őket; a feljegyzéseknek tartalmazniuk kell a biztonságos terhelhetőséget és a jelen Egyezmény 22., 23. és 24. cikkében említett vizsgálatok, ellenőrzések és próbák dátumát és eredményeit. A jelen Egyezmény 24. cikkének 1. bekezdésében említett ellenőrzések esetében nemcsak akkor kell feljegyzést vezetni, ha az ellenőrzés hibát állapít meg.

2. Az emelő berendezések és a szabad emelő szerelvények nyilvántartását az illetékes hatóság által előírt formában kell vezetni, figyelembe véve a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet által ajánlott modellt.

3. A nyilvántartásnak az illetékes hatóság által kiadott vagy elismert bizonyítványokat kell tartalmaznia, vagy az említett bizonyítványok hitelesített eredeti másolatait az illetékes hatóság által előírt formában, figyelembe véve a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet által ajánlott modelleket a vizsgálat és ellenőrzés által megvalósuló próba szempontjából az emelő berendezések és a szabad emelő szerelvények esetében.

26. cikk

1. Figyelemmel azon intézkedések kölcsönös elismerésére, amelyeket a jelen Egyezményt ratifikáló tagállamok hoztak, az emelő berendezések és a hajó felszerelésének részét képező szabad emelő szerelvények próbája, alapos vizsgálata, ellenőrzése és hitelesítése, valamint az ezekre vonatkozó feljegyzések tárgyában -

- (a) minden a jelen Egyezményt ratifikáló tagállam, nevezze ki vagy egyébiránt ismerje el a hozzáértő személyeket, vagy nemzeti vagy nemzetközi szervezeteket, akik próbákat és/vagy alapos vizsgálatokat, és ahhoz kapcsolódó eljárásokat végezhetnek olyan körülmények között, amelyek a kielégítő végrehajtástól teszik függővé a kinevezés vagy elismerés folytonosságát;
- (b) a jelen Egyezményt ratifikáló tagállamok fogadják el vagy ismerjék el az (a) albekezdésnek megfelelően kinevezett vagy más módon elismert személyeket, vagy kössenek kölcsönös megállapodásokat az ilyen kinevezéssel vagy elismeréssel kapcsolatban; bármely esetben a kinevezés vagy elfogadás olyan körülmények között történjen, amely a folytonosságot a kielégítő végrehajtástól teszi függővé.

2. Nem szabad emelő berendezést, szabad emelő szerelvényt vagy más teherkezelő berendezést használni, ha –

- (a) az illetékes hatóság nem elégedett a próbára vagy vizsgálatra, vagy egy hitelesített feljegyzésre vonatkozó referenciával, mely szerint a szükséges próba, vizsgálat vagy ellenőrzés a jelen Egyezmény rendelkezéseinek megfelelően történt; vagy
- (b) az illetékes hatóság szerint a berendezés vagy szerelvény használata nem biztonságos.

3. Jelen cikk 2. bekezdése nem alkalmazandó abban az esetben, ha ez késedelmet okoz olyan hajó berakodásánál vagy kirakodásánál, ahol az illetékes hatóság által megfelelőnek ítélt berendezést alkalmaznak.

27. cikk

1. Minden egyedi, biztonságos üzemi terhelhetőséggel bíró emelő berendezésen (kivéve a hajó árbocdaruját) és szabad emelő szerelvényen a biztonságos üzemi terhelhetőséget egyértelműen pecséttel, vagy ahol ez nem lehetséges, más alkalmas módon kell feltüntetni.

2. Minden több mint egy biztonságos üzemi terhelhetőséggel bíró emelő berendezésen (kivéve a hajó árbocdaruját) hatékony eszközökkel ellátni, amely lehetővé teszi a kezelő számára, hogy eldöntse az egyes használati körülmények között alkalmazandó biztonságos üzemi terhelést.

3. Minden hajófedélzeten használt árbocdarun (kivéve az árbocdaru daruját) a biztonságos üzemi terhelhetőséget egyértelműen fel kell tüntetni, amikor az árbocdaru a következő módon van használva –

- (a) különálló csigával;
- (b) teher leengedésekor történő rögzítéskor;
- (c) összekapcsolt csigasorral az összes lehetséges rögzítési helyzetben.

28. cikk

Az összes hajónak csarnakolási terveket és bármely más egyéb fontos információt magával kell vinnie, amely szükséges az árbocdaruk és a kiegészítő berendezések biztonságos csarnakolása szempontjából.

29. cikk

A terhek tárolására és megtámasztására szolgáló raklapok és hasonló eszközök legyenek erős megépítésűek és megfelelő erősségűek, valamint mentesek az olyan látható hibáktól, amelyek befolyásolhatják a biztonságos használatukat.

30. cikk

Rakományokat nem szabad felemelni vagy leengedni, hacsak nincsenek hevederrel ellátva vagy valamilyen más biztonságos módon az emelőszerkezethez rögzítve.

31. cikk

1. Minden ésszerű intézkedést meg kell tenni abból a célból, hogy a lehető legnagyobb mértékben csökkenjen a balesetveszély, amikor az árut tartalmazó konténerek tetején történik a munkavégzés.

2. Olyan hajók esetében, amelyek konténereket szállítanak, megfelelő eszközöket kell biztosítani a munkavállalók biztonsága érdekében, miközben azok rögzítik vagy eloldják a konténereket.

32. cikk

1. Minden veszélyes anyagot úgy kell csomagolni, jelölni és címkézni, kezelni, raktározni vagy rendezni, hogy az megfeleljen a veszélyes áruk vízi szállítására vonatkozó, és a veszélyes anyagok kikötőben történő kezelésére vonatkozó speciális nemzetközi rendelkezéseknek.

2. Veszélyes anyagokat nem szabad kezelni, tárolni vagy rendezni, kivéve, ha ezeket az ilyen anyagok szállítására vonatkozó nemzetközi rendelkezéseknek megfelelően csomagolják, jelölik vagy címkézik.

3. Amennyiben a veszélyes anyagokat tartalmazó tartályok vagy konténerek eltörnek vagy veszélyes mértékig sérülnek, a kikötői munkát, amennyiben az nem a veszély elhárításához szükséges, az érintett területen be kell fejezni, és a munkavállalókat a veszély elhárításáig biztonságos helyre kell szállítani.

4. Megfelelő intézkedéseket kell tenni a munkavállalók toxikus vagy veszélyes anyagoknak vagy vegyszereknek, illetve oxigénhiányos vagy gyúlékony atmoszférának kitettségeinek megakadályozása érdekében.

5. Amikor a munkavállalókat arra kötelezik, hogy olyan zárt térbe lépjenek, amelyben valószínűsíthető a veszélyes anyagok jelenléte, vagy ahol valószínűsíthető az oxigénhiány, megfelelő intézkedéseket kell hozni a balesetek vagy az egészségkárosodás elkerülése érdekében.

33. cikk

Megfelelő elővigyázatossági intézkedéseket kell hozni annak érdekében, hogy védjék a munkavállalókat a túlzott zaj káros hatásaitól a munkahelyen.

34. cikk

1. Amikor a baleseti kockázatok vagy az egészségkárosodás elleni megfelelő védelmet nem lehet más eszközökkel biztosítani, a munkavállalókat el kell látni, és kötelezni kell olyan egyéni védőfelszerelés és védőruházat megfelelő használatára, amely a munkájuk elvégzéséhez ésszerűen megkívántatik.

2. A munkavállalókat kötelezni kell arra, hogy gondoskodjanak egyéni védőfelszerelésükről és védőruházatukról.

3. A munkáltatónak megfelelően karban kell tartania az egyéni védőfelszerelést és védőruházatot.

35. cikk

Baleset esetén megfelelő eszközöket, beleértve a képzett személyzetet, kell azonnal elérhetővé tenni a veszélyeztetett személyek mentése, elsősegély nyújtása és a sérült személyek elszállítása érdekében, amennyiben ez ésszerűen megvalósítható anélkül, hogy a továbbiakban veszélyeztetnék őket.

36. cikk

Minden tagállam a nemzeti gyakorlatnak és feltételeknek megfelelő nemzeti törvényekkel vagy rendelkezésekkel, vagy más megfelelő módszerekkel az érintett munkáltatói és munkavállalói szervezetekkel történt konzultáció után írja elő –

- (a) mely, a munkához szervesen kapcsolódó kockázatok esetében legyen orvosi alkalmassági vizsgálat vagy rendszeres időközönként elvégzett orvosi vizsgálat, vagy mindkettő;
- (b) a kockázatok mértékét és természetét, valamint az adott körülményeket megfelelően figyelembe véve mi legyen az a maximális időtartam, amely a rendszeresen végzendő orvosi vizsgálatok között eltelhet;
- (c) a speciális szakmai egészségügyi kockázatoknak kitett munkavállalók esetében milyen mértékű speciális vizsgálatokat ítélnek szükségesnek;
- (d) a megfelelő eszközöket a munkavállalók munkahelyi egészségügyi szolgáltatásainak ellátására.

2. Jelen cikk 1. bekezdésének megfelelően végzett összes orvosi vizsgálat és kivizsgálás ingyenes a munkavállalók számára.

3. Az orvosi vizsgálatokról és kivizsgálásokról készített feljegyzések bizalmas természetűek.

37. cikk

1. Munkavédelmi és foglalkozás-egészségügyi bizottságokat kell kialakítani minden egyes kikötőben, ahol jelentős számú munkavállaló dolgozik, a munkavállalói és munkáltatói képviselők részvételével. Ilyen bizottságokat szükség esetén más kikötőkben is ki kell jelölni.

2. Ezen bizottságok megalakítását, összetételét és funkcióit a nemzeti gyakorlattal és feltételekkel összhangban álló nemzeti törvények vagy rendelkezések, vagy más megfelelő módszerek határozzák meg, az érintett munkáltatói és munkavállalói szervezetekkel történő konzultáció után a helyi körülményeket figyelembe véve.

38. cikk

1. Nem szabad olyan munkavállalót alkalmazni kikötői munkára, aki nem részesült megfelelő képzésben vagy eligazításban a munka végzéséhez kapcsolódó potenciális kockázatokkal és a fő elővigyázatossági intézkedésekkel kapcsolatban.

2. Csak megfelelően képzett és gyakorlott, 18 éven felüli személy vagy megfelelő módon felügyelt, képzés alatt álló személy kezelhet emelő- vagy szállító berendezést.

39. cikk

A munkahelyi balesetek és megbetegedések megelőzésének érdekében intézkedéseket kell hozni, amelyek biztosítják, hogy ezeket az eseteket az illetékes hatóságnak jelentik, és ahol szükséges, kivizsgálják.

40. cikk

A nemzeti törvényeknek vagy rendelkezéseknek, vagy a nemzeti gyakorlatnak megfelelően elegendő mennyiségű, megfelelő és alkalmas egészségügyi és tisztálkodási lehetőséget kell biztosítani, és megfelelően karbantartani minden egyes kikötőben, amennyiben ez ésszerűen lehetséges, a munkahelytől megfelelő távolságban.

IV. RÉSZ. VÉGREHAJTÁS

41. cikk

A jelen Egyezményt ratifikáló minden tagállam vállalja -

- (a) a kikötői munkában érintett testületek és személyek munkavédelmi és foglalkozás-egészségügyi kötelezettségeinek meghatározását;
- (b) a szükséges intézkedések meghozását, beleértve a megfelelő büntetések kiadását, az egyezmény rendelkezéseinek végrehajtása érdekében;
- (c) hatékony felügyeleti szervek kialakítását, amelyek az Egyezmény értelmében hozott intézkedések végrehajtását ellenőrzik, vagy meggyőződnek afelől, hogy a megfelelő ellenőrzés megtörténik.

42. cikk

1. A nemzeti törvényeknek vagy rendelkezéseknek kell előírni azokat az határidőket, amelyeken belül a jelen Egyezmény rendelkezései alkalmazandók a következők tekintetében

- (a) egy hajó megépítése vagy felszerelése;
- (b) bármely rakparton elhelyezett emelőszerkezet vagy más teherkezelő szerkezet megépítése vagy felszerelése;
- (c) bármely szabad emelőszerkezet megépítése.

2. Jelen cikk 1. bekezdésének megfelelően előírt határidők nem haladhatják meg az Egyezmény ratifikálásának időpontjától számított négy évet.

V. RÉSZ. ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

43. cikk

A jelen Egyezmény felülvizsgálja a Balesetvédelemről (dokkmunkások) szóló 1929. évi Egyezményt és a Balesetvédelemről (dokkmunkások) szóló 1932. évi (módosított) Egyezményt.

44. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

45. cikk

1. A jelen Egyezmény a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai közül csak azokra nézve kötelező, amelyeknek ratifikációit a főigazgató nyilvántartásba vette.

2. A jelen Egyezmény azon időponttól számított tizenkét hónap múlva lép hatályba, amikor két tagállam ratifikációját a főigazgató nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden további tagállamra nézve tizenkét hónappal azután lép hatályba, hogy a tagállam részéről történt ratifikációt nyilvántartásba vették.

46. cikk

1. A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával egy nyilvántartásba vétel céljából közölt nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatálybalépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás a nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá.

2. Az a tagállam, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, és amely az előző bekezdésben említett tízéves időszak lejártá utáni egy éven belül nem él a jelen cikkben biztosított felmondási jogával, újabb tízéves időszakra kötelezettségben marad. Ezt követően minden tíz év elteltével mondhatja fel a jelen Egyezményt a jelen cikkben előírt feltételek szerint.

47. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet valamennyi tagállamát köteles értesíteni a Szervezet tagállamai által vele közölt valamennyi ratifikáció, illetve felmondás nyilvántartásba vételéről.

2. A főigazgató a második ratifikáció nyilvántartásba vételéről küldött értesítésével egyidejűleg felhívja a Szervezet tagállamainak a figyelmét az Egyezmény hatálybalépésének időpontjára is.

47. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója az előző cikkek rendelkezéseivel összhangban nyilvántartásba vett ratifikációkat és felmondásokat az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 102. cikke értelmében, valamennyi részletükben megküldi az Egyesült Nemzetek főtítkárnak nyilvántartásba vétel céljából.

49. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa az általa szükségesnek ítélt időpontokban jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

50. cikk

1. Ha a Konferencia a jelen Egyezményt részben vagy egészében módosító új Egyezményt fogad el, akkor az új Egyezmény eltérő rendelkezése hiányában

- (a) az új módosító Egyezmény valamely tagállam által történő ratifikálása, tekintet nélkül a fenti 46. cikk rendelkezéseire, *ipso jure* magában foglalja a jelen Egyezmény azonnali felmondását, amennyiben és amikor az új módosító Egyezmény hatályba lép;
- (b) az új módosító Egyezmény hatályba lépésének napján lezárul a jelen Egyezmény ratifikálásának lehetősége a tagállamok előtt.

2. A jelen Egyezmény jelenlegi formájában és tartalmával mindenképpen érvényben marad mindazon tagállamokra nézve, amelyek a jelen Egyezményt ratifikálták, de a módosító Egyezményt nem.

51. cikk

A jelen Egyezmény szövegének angol és francia változata egyaránt hiteles.